

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
cinemas

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 71

Αμερικάνικο-Κινηματογραφικό-Όνειρο:

ένα θέμα και θέαμα πολλαπλών, και σχεδόν επικών, διαστάσεων που κατάφερε να δημιουργήσει την μεγαλύτερη μυθολογία του 20ού αιώνα και να διατηρήσει μέχρι σήμερα την επικυριαρχία του στο ευρύ κοινό. Η ιστορία

του συμπεριλαμβάνει τόσες και ποικίλες αφηγήσεις και τύπους ηρώων, τίτλους ταινιών και ονόματα συντελεστών, που θα χρειαζόταν ο όγκος των σελίδων ενός τηλεφωνικού καταλόγου μόνο για να τα αναφέρει κανείς. Ας πούμε, ενδεικτικά, πως υπάρχουν η *Γέννηση ενός Έθνους* (1915) του Γκρίφφιθ, που σηματοδοτεί την ενηλικίωσή του, όπως και οι φτηνές πρώτες "σειρές" ταινιών καθαρής δράσης, που το 1916 γίνονται φανατικοί θαυμαστές τους οι σουρεαλιστές στο Παρίσι, η *Μισαλλοδοξία* (1916) που θα προκαλέσει το νεανικό θαυμασμό των Αϊζενστάιν και Πουντόβκιν, υπάρχει η ένδοξη περίοδος της αμερικάνικης μπουρλέσκ κωμωδίας (1914-1920) όπου μεσουρανεί το άστρο του Τσάρλι Τσάπλιν, υπάρχουν οι αδερφοί Μαρξ και ο Μπάστερ Κίτον, ο Στρόχαϊμ

και ο Φρανκ Κάπρα, υπάρχει η *Ταχυδρομική άμαξα* του Τζον Φορντ και η εξέλιξη των ειδών (γουέστερν, μιούζικαλ, φιλμ-νουάρ, οι ταινίες του φανταστικού, κομεντί κ.ά.), υπάρχουν τα ψευδοϊστορικά έπη και τα κινούμενα σχέδια του Ντίσνεϊ, υπάρχει *Ο Πολίτης Κέιν* του Όρσον Γουέλς και η *Αγριόγατα* του Ζακ Τουρνέρ, υπάρχουν ο Φρεντ Αστέρ και η Τζίντζερ Ρότζερς, ο Βιτσέντε Μινέλι και ο Τζιν Κέλι, ο Μάρλον Μπράντο και ο Ηλίας Καζάν, ο Τζέιμς Ντιν και η Μέρλιν Μονρόε, ο Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ και ο Τζον Χιούστον, ο Χάουαρντ Χοκς, ο Άλφρεντ Χίτσκοκ, ο Σάμουελ Φούλερ, οι θρυλικές ταινίες *Γκλίντα* και *Καζαμπλάνκα*, και υπάρχουν επίσης ο Κιούμπρικ, ο Γούντι Άλλεν, ο Κόπολα, ο Σκορσέζε, ο Σπύλμπεργκ, ο Κλιντ Ίσγουντ, ο Ταραντίνο, οι αδερφοί Κοέν, ο Τζιμ Τζάρμους, ο Ρόμπερτ Ντε Νίρο και ο Τζον Μάλκοβιτς, όπως υπάρχει και το *Matrix*, υπάρχει δηλαδή μια τεράστια ιστορία αφηγήσεων και μια απέραντη μυθολογία, χωρίς τέλος... Όπως τα όνειρα!

Σωτήρης Ζήκος

ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΝΟΣ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ: ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

Κατά τη γνώμη μου, το κλειδί για την κατανόηση της αμερικάνικης κινηματογραφικής βιομηχανίας είναι η καπιταλιστική της φύση. Μπορούμε να θαυμάζουμε τους Γάλλους, τους Ιταλούς ή τους Γερμανούς, εμείς όμως δεν δουλεύουμε όπως αυτοί κι όταν προσπαθούμε να τους μιμηθούμε είναι καταστροφή. Εμείς εδώ φτιάχνουμε αυτοκίνητα, μηχανές για το γκαζόν, μίξερ και τα πουλάμε, και δε νομίζω ότι πρέπει να φύγουμε από μια τέτοια κατάσταση.

Μηράιαν Ντε Πάλμα

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Σ Η Μ Ε Ρ Α

3 «Στον χρόνο του χώρου»: Συνεχίζεται η έκθεση αρχιτεκτονικής στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ και προαναγγελία του προφεστιβαλικού αφιερώματος στον μεγάλο σουρεαλιστή σκηνοθέτη Λουίς Μπουνιουέλ

4 Γυναίκες δημιουργοί των δύο θαλασσών: Κινηματογραφικό αφιέρωμα στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, από 22 έως 28 Σεπτεμβρίου

5-7

Μαζί σου ή χωρίς εσένα, Σατανικοί εραστές, Το κορίτσι στη γέφυρα, Καλπάζοντας με το διάβολο, Ανατολή-Δύση και Human Traffic οι ταινίες Α' προβολής τον Σεπτέμβριο στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

8-11 Αφιέρωμα στον αμερικάνικο κινηματογράφο του 20ού αιώνα με την προβολή 15 ταινιών-σταθμών, από τις 8 έως και τις 21 Σεπτεμβρίου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι

2.000 δρχ. - Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Αφιερώματα: 1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.
Α' Προβολής: 2.000 δρχ. - Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

Μόνο για το ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι υπάρχει ειδική είσοδος για άτομα με ειδικές ανάγκες και ειδική τιμή εισιτηρίου **1.000 δρχ.**

• • • • •

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών, τηλεφωνήστε στο **278.337**

• • • • •

Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους που δε λαμβάνουν το ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ στο σπίτι τους, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν στο **242.949** για επιβεβαίωση της διεύθυνσής τους.

Το Φεστιβάλ στο Internet!
www.filmfestival.gr

Το κινηματοθέατρο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι έχει συνολικά 698 θέσεις, από τις οποίες 482 βρίσκονται στην πλατεία, 139 στα θεωρεία και 77 στον εξώστη.

Η αίθουσα διατίθεται για κινηματογραφικές προβολές, για θεατρικές και μουσικές παραστάσεις, για συνέδρια, παρουσιάσεις, ομιλίες, εκδηλώσεις.

Διαθέτει οθόνη 9.40x4.80μ. και σκηνή 10.5x2.5μ.

Επίσης, 4 μεταφραστικές καμπίνες με προδιαγραφές Ε.Ε., με ασύρματους δέκτες.

Εξοπλισμός

- 2 Μηχανές προβολής ταινιών 16/35mm με συστήματα αναπαραγωγής ήχου Dolby SR-DTS
- Μηχανή προβολής video (Barco) σε σύνδεση με συστήματα VHS και BETA, ηλεκτρονικό υπολογιστή, Internet, βιντεοκάμερα
- Σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου
- Μικροφωνική εγκατάσταση με ενσύρματα μικρόφωνα υψηλής ποιότητας
- Συνεδριακό σύστημα με 5 μικρόφωνα στη σκηνή και 51 στις πρώτες θέσεις της πλατείας
- Σύστημα ταυτόχρονης μετάφρασης μέχρι 6 γλώσσες, με 700 ασύρματους δέκτες και ακουστικά
- Σύστημα ενδοσυνεννόησης με όλους τους χώρους του κτιρίου
- Δυνατότητα δορυφορικής σύνδεσης
- Θεατρικός φωτισμός

Το φουαγιέ, που βρίσκεται δίπλα στο θεωρείο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, μπορεί να φιλοξενήσει γύρω στα 150 άτομα. Οι γύρω χώροι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για δεξιώσεις, παρουσιάσεις, στήσιμο περιπτέρων.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Το κινηματοθέατρο ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ έχει 200 θέσεις. Η αίθουσα διατίθεται για κινηματογραφικές προβολές, για μικρές θεατρικές και μουσικές παραστάσεις, για συνέδρια, παρουσιάσεις, ομιλίες, εκδηλώσεις.

Διαθέτει οθόνη 5.85x2.60μ. Μπροστά στην οθόνη υπάρχει ένας μικρός χώρος διαστάσεων 1.43x4.50μ.

Εξοπλισμός

- Μηχανή προβολής 16/35mm
 - Μηχανή προβολής 35mm
 - Μηχανή προβολής video (Barco) σε σύνδεση με συστήματα VHS και BETA, ηλεκτρονικό υπολογιστή, Internet, βιντεοκάμερα
 - Σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου
 - Μικροφωνική εγκατάσταση και μικρόφωνα για 10 άτομα
- Όλες οι αίθουσες του κτιρίου είναι εξοπλισμένες με:
- Μεγαφωνικό σύστημα ανακοινώσεων για όλους τους χώρους
 - Σύστημα σύνδεσης με τηλεοπτικά συνεργεία
 - Σύστημα 20 ασύρματων βομβητών προσωπικού ασφαλείας (Paging)
 - Δυνατότητα παρουσίασης κάθε εκδήλωσης με ταυτόχρονη λήψη και προβολή στην οθόνη του κινηματογράφου.

Οι ώρες παραχώρησης των αιθουσών είναι πρωινές και απογευματινές (εώς τις 17.30) κατά την περίοδο από 1/9 έως 31/5, ενώ από 1/6 έως και 31/8 μπορούν να χρησιμοποιηθούν και το βράδυ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ - ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Πρόγραμμα προβολών • 1-30 Σεπτεμβρίου 2000

1	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	16	20.30 Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ, Martin Scorsese 23.00 ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΚΑΥΤΟ, Billy Wilder
2	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	17	20.30 Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, John Huston 23.00 ΟΙ ΑΣΥΓΧΡΗΤΟΙ, Clint Eastwood
3	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	18	20.30 ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ, Francis Coppola 23.00 Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΗΝ, Orson Welles
4	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	19	20.30 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ, Howard Hawks 23.00 ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ, George Cukor
5	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	20	20.30 Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ, Woody Allen 23.00 ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ, Michael Curtiz
6	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	21	20.30 ΟΙ ΑΣΥΓΧΡΗΤΟΙ, Clint Eastwood 23.00 ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ, Gene Kelly
7	19.00 21.00 ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ, Φρανσουά Οζόν 23.00	22	23.00 Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, Ελλάδα
8	21.00 ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΚΑΥΤΟ, Billy Wilder ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι - Είσοδος με πρόσκληση	23	20.30 ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΦΥΛΑΚΗ, ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΑΣΣΑΝΑ - ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, Ισραήλ • ΕΜΙΝΕΣΚΟΥ, Ρουμανία 23.00 ΣΑΝ ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΕΒΗ ΤΙΠΟΤΕ, Ισραήλ • ΑΛΓΕΡΙΑ, Η ΣΩΗ ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ, Γαλλία • ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Βουλγαρία
9	20.30 ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ, Michael Curtiz 23.00 Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ, Martin Scorsese	24	20.30 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ, Ισραήλ • Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ-ΑΠΟ ΤΩΝ ΙΩΝ ΝΙΣΟΙΜ, Ρουμανία • ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΦΙΛΕΣ, Ισραήλ 23.00 ΚΟΥΑΡΙΤΕΤΟ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ, Ελλάδα
10	20.30 ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ, Elia Kazan 23.00 Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, John Huston	25	20.30 ΠΡΟΥΣΤ - Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ - ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΣΕΙΡΗΝΩΝ: FOCA, Τουρκία 23.00 ΣΤΑΓΟΝΑ ΣΤΟΝ ΘΚΕΑΝΟ, Ελλάδα
11	20.30 Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΗΝ, Orson Welles 23.00 ΓΚΙΑΝΤΑ, Charles Vidor	26	20.30 LULU - ΕΡΓΑΣΙΑ, Ισραήλ • ΒΑΡΚΑΡΗΣ, Τουρκία 23.00 ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ, Ελλάδα
12	20.30 ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ, Gene Kelly 23.00 ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ, Francis Coppola	27	20.30 Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΜΜΑΤΙΑ, Ισραήλ • Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΦΕΡΕΤΕ, Πορτογαλία 23.00 ΙΑΓΟΥΑΡΟΣ, Ελλάδα
13	20.30 Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Buster Keaton 23.00 Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ, Woody Allen	28	20.00 ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΗΣΥΧΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ, Ελλάδα 23.00 Η ΣΩΗ ΕΝΑΜΙΣΕΥ ΧΙΛΙΑΡΙΚΟ, Ελλάδα
14	20.30 ΣΟΥΠΑ ΑΠΟ ΠΑΠΙΑ, Leo McCarey 23.00 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ, Howard Hawks	29	ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ ΛΟΥΪΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
15	20.30 ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ, George Cukor 23.00 ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ, Elia Kazan	30	ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ ΛΟΥΪΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

Αδύρι

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΑΘΗΡΙ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΤΑΙ
ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΟΙΝΟ ΑΘΗΡΙ
ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ ΛΕΥΚΟΚΡΙΤΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ
ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΑΝΤΑΓΓΕΙΕΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ.
ΛΕΙΤΤΗ ΚΑΙ ΦΡΟΥΤΩΔΗ ΕΥΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΛΗ.
ΔΡΟΣΕΡΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ.

Μακεδονικός τοπικός οίνος

Αδύρι

1999

Ευαγγελίνες
σε αμμώδη εραγρά
εδάφη καλλιεργούνται
με την μέθοδο της βιολογικής
και της οξογενερμένης
αμφοκαλλιέργειας.

Ευαγγελος
Τσανταλης α.ε.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 71 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΑΡΖΩΝΗΣ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 242.949 • e-mail: info@filmfestival.gr

Στον χρόνο του χώρου

Έκθεση Αρχιτεκτονικής στους χώρους του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Η Αρχιτεκτονική Έκθεση με τίτλο "Στον Χρόνο του Χώρου" που διοργανώθηκε στο πλαίσιο του αφιερώματος *Mega-cities*: από την πραγματική στη φανταστική πόλη, τον περασμένο Μάιο, λειτουργεί στους χώρους του Ολύμπιον όλο τον Σεπτέμβριο. Πρόκειται για αρχιτεκτονικές λύσεις φοιτητών που εκπονήθηκαν στο τμήμα της Αρχιτεκτονικής Σχολής του ΑΠΘ. Φοιτητικές εργασίες που δίνουν έμφαση στην τομή και τη σύνδεση ως συνθετικούς χειρισμούς, που διευρύνουν τις έννοιες του βλέμματος και της κίνησης, που εισάγουν την έννοια του χρόνου, που οραματίζονται ουτοπικές χωρικότητες. Τα προπλάσματα, με τη σειρά τους λειτουργούν ως δομικό υλικό μιας αρχιτεκτονικής πράξης, παράγοντας μια νέα χωρική εμπειρία. Μια πορεία. Μια αφήγηση ίσως...

Στην έκθεση παρουσιάζονται έργα των: Γ. Αδηλενίδου, Μ. Αναστοπούλου, Κλ. Καλιμπάνη, Π. Αντωνοπούλου, Μ. Ασβεστά, Ρ. Βαλντέν, Ν. Πατσαβού, Α. Βαρούχα, Ντ. Θεοδωροπούλου, Μ. Βασενχόβεν, Β. Κακλιδάκη, Ν. Παπαπέτρου, Κ. Βασιλειάδη, Γ. Πετράκη, Μ. Βάλλου, Σ. Βυζοβίτη, Αιμ. Γκοτζαμάνη, Ν. Κωνσταντίνου, Γ. Εφαπλωματά, Ειρ. Πίκου, Ν. Δελή, Ν. Θώδη, Χρ. Καλιμπάνη, Β. Καραόγλου, Μ. Καραμάνου, Σπ. Παπαδημητρίου, Σμ. Κιρμελίδου, Μ. Παπαγεωργίου, Κ. Κοτζιά, Κ. Φιλοξενίδου, Χρ. Μαλή, Ε. Παπαδημητρίου, Π. Παρθενίου, Ν. Πλεύρη, Θ. Πριγγόπουλου, Αγγ. Φλώρου, Ζ. Λάγγη, Μ. Συνοδινού, Β. Παντελοπούλου, Ε. Κίτσαλη και Σ. Βαρσάμη.

Ρετροσπεκτίβα Λουίς Μπουνιουέλ

Προφεστιβαλικό αφιέρωμα στον μεγάλο σουρεαλιστή του κινηματογράφου
Αίθουσα Ολύμπιον II-Παύλος Ζάννας, από τις 29 Σεπτεμβρίου έως και τις 12 Οκτωβρίου

Μετά τα ειδικά τιμητικά αφιερώματα στους Πιερ Πάολο Παζολίνι, Φεντερικό Φελλίνι, Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και Ρομπέρ Μπρεσσόν, η φετινή προφεστιβαλική εκδήλωση του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τιμά τον μεγάλο σουρεαλιστή του κινηματογράφου Λουίς Μπουνιουέλ (1900-1983) με ένα πλήρες αναδρομικό αφιέρωμα (complete retrospectiva) στο σύνολο του έργου του, με την ευκαιρία των 100 χρόνων από τη γέννησή του στην Καλάντα της Ισπανίας. Το κινηματογραφόφιλο κοινό της Θεσσαλονίκης, και λίγο μετά της Αθήνας, θα έχει την ευκαιρία να δει τις πρώτες θρυλικές του ταινίες *Ανδαλουσιανός σκύλος* και *Χρυσή εποχή*, όπως και τις βραβευμένες *Λος Ολβιντάντος* (Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Καννών 1951), *Ναζαρέν* (Ειδικό Βραβείο στο Φεστιβάλ Καννών 1959), *Συμεών ο στυλίτης* (Ειδικό Βραβείο στο Φεστιβάλ Βενετίας 1965), *Βιριδιάννα* (Χρυσός Φοίνικας στο Φεστιβάλ Καννών 1962), *Η ωραία της ημέρας* (Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας 1967), *Η κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας* (Όσκαρ Ξένης Ταινίας 1972), αλλά και όλες τις άλλες, γνωστές ή και άγνωστες ταινίες, όπως τις μεξικάνικες, στο ευρύ κοινό.

Το αφιέρωμα διοργανώνεται με τη συνεργασία της Ισπανικής και Μεξικάνικης Πρεσβείας και του Ινστιτούτου Cervantes και θα συνοδεύεται από δύο εκθέσεις, η μία με posters και η άλλη με αντικείμενα από τις ταινίες του. Κατά τη διάρκεια του αφιερώματος θα κυκλοφορήσει ειδική έκδοση για το σύνολο του έργου του.

Με την Κατρίν Ντενέβ στα γυρίσματα της ταινίας *Η ωραία της ημέρας*

Από τα γυρίσματα της ταινίας *Η κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας*

"Στην ουσία άρχισα να ασχολούμαι επαγγελματικά με τον κινηματογράφο όταν πήγα στο Μεξικό"
Λουίς Μπουνιουέλ

Ένα Φεστιβάλ αλλιώτικο από τ' άλλα

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΘΑΛΑΣΣΩΝ Μεσόγειος και Μαύρη Θάλασσα

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 22-28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Διοργάνωση : Γυναίκες του Κέντρου UNESCO • Εταιρεία Διαβαλκανικής Συνεργασίας Γυναικών • Υπουργείο Πολιτισμού •
Ευρωπαϊκή Ένωση • Δήμος Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου

23.00 Η Τιμή της Αγάπης (Ελλάδα)

Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου

20.30 Κάνοντας Φυλακή, κάνοντας Vipassana (Ισραήλ)

Μια μικρή Ιστορία (Ισραήλ)

Eminescu (Ρουμανία)

23.00 Σαν να μη συνέβη τίποτε (Ισραήλ)

Αλγερία, η ζωή παρ' όλα αυτά (Γαλλία)

Από την Πηγή του Αγίου Πνεύματος (Βουλγαρία)

Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου

20.30 Τα παιδιά των Εβραίων (Ισραήλ)

Ο Διαβάτης της γης - από τον Ιον Nicodim (Ρουμανία)

Τέσσερις Φίλες (Ισραήλ)

23.00 Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις (Ελλάδα)

Δευτέρα 25 Σεπτεμβρίου

20.30 Προύστ (Τουρκία)

Η Μπαλάντα του Γάμου (Τουρκία)

Το Κάλεσμα των Σειρήνων: Foca (Τουρκία)

23.00 Σταγόνα στον ωκεανό (Ελλάδα)

Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου

20.30 Lulu (Ισραήλ)

Εργασία (Ισραήλ)

Βαρκάρης (Τουρκία)

23.00 Το πέρασμα (Ελλάδα)

Τετάρτη 27 Σεπτεμβρίου

20.30 Η Ειρήνη κομμάτια (Ισραήλ)

Η κυρία με το φερετζέ (Πορτογαλία)

23.00 Ιαγούάρρος (Ελλάδα)

Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου

20.00 Ήταν ένας ήσυχος θάνατος (Ελλάδα)

23.00 Η ζωή ενάμισυ χιλιάρικο (Ελλάδα)

Call of the Sirens "Foca"
του Nilgun Kaleli Cicek

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr

www.colombo.edu.gr

**Η Θεσσαλονίκη και η
θάλασσα ενώνουν τις
γυναίκες-δημιουργούς, τον
Σεπτέμβριο, σε μια γιορτή
πολιτισμού και ειρήνης.**

Οι γυναίκες-πρωταγωνίστριες της ζωής, πρωταγωνίστριες των θεσμών και των εθίμων, αυτές οι απόγονοι όλων των λαών που δοκίμασαν την αλμύρα της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας, που ηλιοστάσαν στις ακρογιαλιές τους, που ένωσαν τα δάκρυά τους με την αλμύρα της, που χτυπήθηκαν με το ίδιο θαλασσινό αγκάρι, έδωσαν το ραντε-βού της ειρήνης στη Θεσσαλονίκη.

Από τις 22 έως τις 27 Σεπτεμβρίου, οι γυναίκες δημιουργοί 30 χωρών που βρέχονται από τη Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα, χτίζουν γέφυρες ειρήνης.

Η Θεσσαλονίκη, γυναίκα και η ίδια, μεσόγεια, αρχαιοαναθρεμμένη, νύμφη αναδυόμενη, ανοίγει την αγκαλιά της στις γυναίκες δημιουργούς, τις φιλοξενεί σπίτι της.

Οι αρχιτεκτόνισσες σχεδιάζουν τον παιδότοπο στην πλατεία Τερψιθέας στην Άνω Πόλη, **οι ζωγράφοι** εκθέτουν στην Αίθουσα Μακεδονικών Σπουδών τον ερωτισμό τους, **οι φωτογράφοι** αποτυπώνουν τη γυναικεία καθημερινότητα στα έργα τους που εκτίθενται στην Πολυτεχνική Σχολή. **Οι λογοτέχνες** συζητούν τη γυναικεία συντροφικότητα στα λογοτεχνικά καφέ του Λιμανιού και εκθέτουν τα έργα τους, **οι μουσικοί** συντροφεύουν τις φθινοπωρινές βραδιές της Θεσσαλονίκης και **οι χορεύτριες** αναδύουν από την ψυχή τους τα συναισθήματα ειρήνης με τα μαγευτικά λικνίσματα των κορμιών τους. **Οι παραγωγοί ταινιών και οι σκηνοθέτιδες** φιλοξενούνται στο Ολύμπιον.

Η πόλη της Θεσσαλονίκης παραδίνεται στο ρυθμό του Φεστιβάλ για μία εβδομάδα, μιλάει τη γλώσσα της ειρήνης και γεφυρώνει τις δύο θάλασσες με τη δική της αρχιτεκτονική μαεστρία και προσκαλεί να γιορτάσετε με τους διοργανωτές του Φεστιβάλ: τις γυναίκες του Κέντρου UNESCO, την Εταιρεία Διαβαλκανικής Συνεργασίας Γυναικών, το Υπουργείο Πολιτισμού, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον Δήμο Θεσσαλονίκης.

Boatman
του Biket Ilhan

Peace by Peace
των Nahil Sawalha, Hisham Yonis

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Τον Σεπτέμβριο στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Μαζί σου ή χωρίς εσένα With or without you

Σκηνοθεσία: Μάικλ Γούντερμποτομ. Σενάριο: Τζον Φόρτε. Φωτογραφία: Μπενουά Ντελόμ. Μουσική: Άντριαν Τζόνσον. Ηθοποιοί: Κρίστοφερ Έκλεστον, Ντέρβλα Κέργουαν, Ιβάν Ατάλ, Τζούλι Γκρέιαμ, Άλαν Άρμστρονγκ, Λόιντ Χάτσισον, Μάικλ Λίμμαν, Γκόρντον Κένεντι, Φιόνουλα Φλάναγκαν. Διάρκεια: 95'

Τοποθετημένο στην Βόρεια Ιρλανδία, αυτό το ρομαντικό δράμα με κωμικά στοιχεία, αφηγείται την ιστορία ενός ζευγαριού που αντιμετωπίζει κρίση στον γάμο του. Αυτή είναι η Rosie. Αυτός είναι ο Vincent: πρώην αστυνομικός, που εγκατέλειψε το σώμα μετά από επιμονή της γυναίκας του. Μετά από 5 χρόνια έγγαμης συμβίωσης έχουν αρχίσει να απομακρύνονται συναισθηματικά. Οι απόπειρές τους για ένα παιδί υπήρξαν μέχρι τώρα ανεπιτυχείς, κάτι που επιτείνει την κρίση στο ζευγάρι. Σ' αυτήν την κατάσταση κρίσης ο τρίτος άνθρωπος δεν θα αργήσει να εμφανισθεί: ο Benoit ένας Γάλλος, φίλος της Rosie. Απογοητευμένος συναισθηματικά αναζητά την κοπέλα με την οποία παλιά αλληλογραφούσε. Παρόλο που ποτέ μέχρι τώρα δεν συναντήθηκαν, τα αισθήματα συμπάθειας του για την Rosie παρέμειναν σταθερά όλα αυτά τα χρόνια. Η φιλοξενία που το ζευγάρι προσφέρει στον Benoit θα επιτείνει τις εντάσεις στις μεταξύ τους σχέσεις. Ο λόγος; Η συμπεριφορά του Benoit απέναντι στην παλιά του φίλη και η τρυφερότητα με την οποία τον κοιτάζει η Rosie προκαλούν αισθήματα αντιπάθειας στον Vincent. Αποκορύφωμα της κρίσης είναι η συνάντηση του Vincent με την πρώην φίλη του την Cathy. Ο γάμος της Rosie και του Vincent φαίνεται ότι πλέον βαδίζει προς το τέλος του...

“Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου να κάνει μια τυπική ταινία των [αμερικάνικων] στούντιο. Το να κάνεις μια ταινία μικρής κλίμακας είναι η πιο ευχάριστη δουλειά στον κόσμο. Αν μπορείς να δουλεύεις μ' αυτόν τον τρόπο, να έχεις ένα ανάλογο προϋπολογισμό και να μπορείς ταυτόχρονα να βρίσκεις διανομή για την ταινία σου, τότε είναι υπέροχο”.

Μάικλ Γούντερμποτομ

Σταπνικοί ερασιείς Les amants criminels

Σκηνοθεσία, σενάριο: Φρανσουά Οζόν. Φωτογραφία: Πιερ Στέμπερ. Μουσική: Φιλίπ Ρομπύ. Ηθοποιοί: Νατάσα Ρενιέ, Ζερεμί Ρενιέ, Μίκι Μανόλοβιτς, Σαλίμ Κεσιούς, Γασμίν Μπελαντί. Διάρκεια: 90'

Μια φορά κι έναν καιρό, σε κάποια προάστια, ζούσε μια έφηβη κοπέλα που την έλεγαν Αλίσ. Ήταν ένα όμορφο κορίτσι που της άρεσε να παίζει πολλά παιχνίδια. Παιχνίδια αποπλάνησης. Παιχνίδια βίας. Μια μέρα η Αλίσ αποφάσισε να σκοτώσει τον Σαϊντ, έναν όμορφο και υπερόπτη συμμαθητή της. Όμως ήταν αδύνατο να το κάνει μόνη της. Έτσι, η Αλίσ έπεισε τον αφελή φίλο της Λικ να τη βοηθήσει στη διάπραξη αυτού του στυγερού εγκλήματος, ως απόδειξη της αληθινής αγάπης του προς εκείνη. Τίποτε όμως δεν είναι τόσο εύκολο όσο αρχικά φαίνεται. Ένας φόνος μπορεί να αποδειχτεί μια πολύ κουραστική υπόθεση. Η Αλίσ πίστεψε ότι είχε σχεδιάσει τα πάντα στην εντέλεια. Δεν είχε προετοιμαστεί όμως για τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε. Η Αλίσ και ο Λικ πήνε στο δάσος για να κρύψουν το πτώμα του Σαϊντ, αλλά μόλις τελειώνουν την άνομη πράξη τους διαπιστώνουν ότι έχουν χαθεί. Ευτυχώς, ανακαλύπτουν μια βάρκα σ' ένα ποτάμι. Το μόνο όμως που καταφέρνουν είναι να χαθούν ακόμη περισσότερο. Βρίσκονται μόνοι τους και πεινασμένοι μέσα στο κρύο και σκοτεινό δάσος. Κι όλοι γνωρίζουμε ότι τα δάση είναι γεμάτα παγίδες για τους νεαρούς και για τους απρόσεκτους “λαγούς”. Η ελπίδα τους επιστρέφει μόλις βρίσκουν τυχαία μια καλύβα όπου κατοικεί ένας μοναχικός ξυλοκόπος. Όμως η Αλίσ και ο Λικ σύντομα θα διαπιστώσουν ότι η ζωή δε μοιάζει καθόλου με το παραμύθι των... λαγών.

“Βρίσκω ότι τα παραμύθια και τα συμβάντα των ειδήσεων, η ειδησεογραφία, έχουν αρκετά κοινά σημεία: λόγω των σκοτεινών και τρομακτικών λεπτομερειών. Έτσι δεν ήθελα να ακολουθήσω την κυρίαρχη τάση στο Γαλλικό σινεμά -να πάρω δηλαδή την ειδησεογραφία και να κάνω μία κλασική ταινία, με μια κοινωνικά υπεύθυνη αντιμετώπιση, όπως πιθανόν να έκανε ο [Bertrand] Tavernier. Ήθελα να ακολουθήσω μια άλλη κατεύθυνση. Ήθελα να κάνω μία ταινία που να ανήκει σ' ένα κινηματογραφικό είδος και να χρησιμοποιήσω, σ' αυτήν, τους τρόπους του παραμυθιού για να αποκαλύψω, μ' ένα διαφορετικό τρόπο, τους χαρακτήρες”.

Φρανσουά Οζόν

Το κορίτσι στη γέφυρα La fille sur le front

Σκηνοθεσία: Πατρίς Λεκόντ. Σενάριο: Σερζέ Φρίντμαν. Φωτογραφία: Ζαν Μαρί Ντεζού. Ηθοποιοί: Ντανιέλ Οτέιγ, Βανέσα Παραντί, Δημήτρης Γεωργαλός, Κατρίν Λασκό, Μπερτί Κορτέζ, Γιώργος Γκάτζιος. Διάρκεια: 90'

Βράδυ, σε μια γέφυρα του Παρισιού. Ένα νεαρό κορίτσι σκύβει πάνω από τον Σηκουάνα με δάκρυα στα μάτια και μια έντονη επιθυμία να πνίξει (κυριολεκτικά και μεταφορικά) τον πόνο της. “Μου μοιάζει με μια γυναίκα που ετοιμάζεται να κάνει ένα λάθος”, ακούει μια φωνή πίσω της. Μέσα στο σκοτάδι, φαίνεται πως κάποιος τελικά ενδιαφέρθηκε γι' αυτήν. Είναι ένας άντρας, ο Γκαμπόρ, με μια παράξενη δουλειά: κάνει ένα κόλπο δεξιотехνίας, πετώντας μαχαίρια και χρειάζεται επειγόντως έναν ανθρώπινο στόχο για να συνεχίσει το σόου του. Το κορίτσι στη γέφυρα, η Αντέλ, δεν υπήρξε ποτέ τυχερή και τώρα δεν έχει πού να πάει. Έτσι, δέχεται να τον ακολουθήσει. Τελικά, η ένωση αυτών των δύο ρημαγμένων υπάρξεων θ' αποδειχθεί ένας πολύ πετυχημένος συνδυασμός. Η επιτυχία τους αγκαλιάζει και η τύχη τους χαμογελά πλατιά, λες και κατάφεραν οι δυο τους να βρουν και να ενώσουν τα τέσσερα κομμάτια ενός τετράφυλλου τριφυλλιού. Ξαφνικά, η ζωή γίνεται ωραία. Πετάνε μαχαίρια στο σκοτάδι και περπατούν σε τενωμένα σχοινιά με απόλυτη επιτυχία, ταξιδεύουν συνεχώς, κερδίζουν με κάθε τρόπο το παιχνίδι της ζωής. Μόλις όμως γυρνούν ο ένας την πλάτη στην άλλη και ξεκινούν ο καθένας τη δική του ζωή, η τύχη τους εγκαταλείπει...

Η ταινία, μέρος της οποίας γυρίστηκε στην Αθήνα, τιμήθηκε με 8 υποψηφιότητες στα Βραβεία Σεζάρ (Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Α' Ανδρικού, Α' Γυναικείου, Φωτογραφίας, Ήχου, Μοντάζ). Κέρδισε το Βραβείο Σεζάρ Α' Ανδρικού Ρόλου (Ντανιέλ Οτέιγ). Υποψήφια για τη Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ξένης Ταινίας.

“Η Vanessa δεν είναι μια απλή ηθοποιός, είναι ένας μαγνήτης. Είναι ο Βόρειος Πόλος και εσείς είστε η καρφίτσα. Ορισμένες φορές γράφεις ένα σενάριο για μια ηθοποιό και την τελευταία στιγμή, για κάποιο λόγο, δεν μπορεί να συμμετάσχει. Έτσι την αντικαθιστάς με κάποια άλλη. Αν όμως η Vanessa δεν μπορούσε να παίξει σ' αυτήν την ταινία, δεν επρόκειτο να την κάνουμε με κάποια άλλη ηθοποιό. Είναι κάτι πολύ, πολύ σπάνιο. Είναι εύθραυστη, λαμπερή, είναι απίστευτα φυσική”.

Πατρίς Λεκόντ

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Καλπάζοντας με το διάβολο Riding with the devil

Σκηνοθεσία: Ανγκ Λι

Σενάριο: Τζέιμς Σάμους

Φωτογραφία: Φρέντερικ Έλμς

Μουσική: Μάικλ Ντάνα

Ηθοποιοί: Τόμπι Μακγκουάιρ, Σκίτ Ούλριχ, Τζούελ, Τζέφρι

Ράιτ, Τζέιμς Κάβιζελ, Τζόνθαν Ρις Μάγιερς, Σάιμον

Μπέικερ, Τόμας Γκίρι

Διάρκεια: 134'

Στα σύνορα του Κάνσας και του Μιζούρι, ο αμερικανικός εμφύλιος δεν ήταν απλά ένας πόλεμος ανάμεσα σε δύο στρατούς – ήταν μια μάχη σώμα με σώμα ανάμεσα σε άντρες που μεγάλωσαν μαζί. Όταν ο Βορράς κήρυξε τον πόλεμο στο Νότο, οι νεαροί ενός διαιρεμένου έθνους στάλθηκαν στη γραμμή του πυρός. Παιδικοί φίλοι βρέθηκαν αντιμέτωποι και τα λιβάδια που έτρεχαν μετατράπηκαν σε πεδία μαχών. Κι ενώ οι περισσότεροι στρατεύθηκαν από καθήκον, πολλοί μεταβλήθηκαν σε ανελέητους φονιάδες, πολεμώντας για ένα σκοπό που δε θυμόταν πια.

Το φιλμ παρακολουθεί τις ζωές ενός νεαρού από το Μιζούρι, της συμμορίας του από αλητάκους και της νεαρής χήρας που αγαπά, καθώς παγιδεύονται στη δίνη του εμφύλιου πολέμου. Καλπάζοντας μαζί, ανακαλύπτουν τη φιλία, την πίστη και την αίσθηση της οικογένειας που είναι απαραίτητη για να επιβιώσουν σ' αυτές τις συνθήκες, ενώ παράλληλα μαθαίνουν την υπευθυνότητα, την αγάπη και την απώλεια.

Η τελευταία και ακριβότερη (40 εκ. δολάρια) ταινία του Ανγκ Λι (Παγοθύελλα) βασίζεται στο βιβλίο *Woe to Live On* του Ντανιέλ Γούντρελ και αφηγείται την ιστορία ενός άντρα που οι καλοί του τρόποι τον έκαναν outsider σ' έναν παράξενο πόλεμο. Σε μια εποχή όπου αυτοσεβασμός σήμαινε ν' αποδείξεις ότι πιστεύεις στο σωστό, αυτός έμαθε πως οι πιο σημαντικές μάχες διεξάγονται μέσα στην ανθρώπινη καρδιά. Ένα κινηματογραφικό έπος εποχής, μιας εποχής άγριου αλληλοσπαραγμού στην αμερικανική ιστορία, που εναλλάσσει τους αργούς δραματουργικούς ρυθμούς, που αναδεικνύουν και ολοκληρώνουν τους βασικούς χαρακτήρες, με τις σκηνές έντονης δράσης αλλά και ωμής βίας, που τους κατατρέπει σαν τον ίδιο το διάβολο.

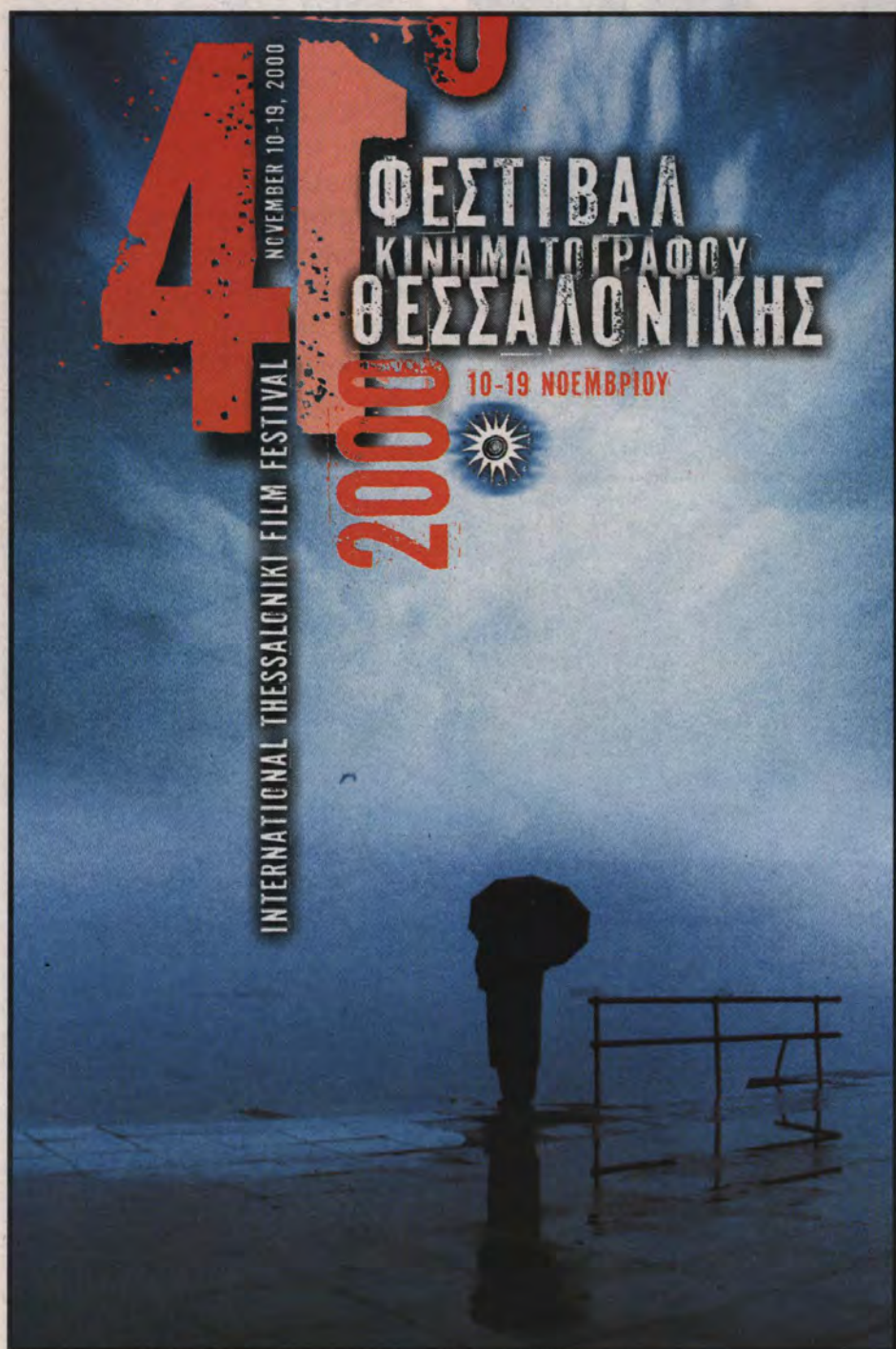
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΑΝΓΚ ΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Η ιστορία αρχίζει με την οπτική των Νοτίων, την οπτική αυτών που θα χάσουν από τους Βόρειους. Αλλά αργότερα, σταδιακά, εστιάζει στην οπτική των δύο ξένων -του γερμανού μετανάστη και του μαύρου σκλάβου- όπως επίσης και των νεαρών γυναικών. Μέσω αυτών, αντιλαμβανόμαστε τις αλλαγές που η ελευθερία θα φέρει. Η ταινία αφηγείται την απελευθέρωσή τους και την συναισθηματική τους ωρίμανση. Έτσι, ως Ταϊβανέζος, μπορώ να ταυτιστώ με τους Νότιους, καθώς οι Βόρειοι αλλάζουν για πάντα τον τρόπο ζωής τους... Ωστόσο ταυτίζομαι, πολύ, πιο έντονα, μ' αυτούς τους ξένους που αρπάζονται από την ελευθερία και πολεμούν γι' αυτήν.

Πριν τον εμφύλιο πόλεμο, τα σύνορα Kansas-Missouri ήταν η μεθόριος της Αμερικής. Το σύνορο δεν χώρι-

ζαν μόνο τον Βορά από τον Νότο, αλλά και την έννομη χώρα από την άγρια, την Άγρια Δύση. Ωστόσο σήμερα αυτή η περιοχή είναι το κέντρο της χώρας. Ο ποταμός Big Muddy, το σύνορο των δύο πλευρών, είναι ο ποταμός που ο Mark Twain έπλευσε με το ατμόπλοιο του, εκεί που δημιούργησε μια λογοτεχνία, γνήσια αμερικανική. Έτσι η ιστορία μας αφορά στην καρδιά της Αμερικής, έστω και αν αυτή η καρδιά ήταν –και συχνά ακόμα είναι– χωρισμένη από ρατσιστικές ή άλλες συγκρούσεις. Καθώς λοιπόν η Αμερική φαίνεται ότι κατακτά, με το δέλεαρ της ελευθερίας, τον κόσμο, ακόμα δεν έχει κατακτήσει ολόκληρο τον εαυτό της ή ακόμα δεν έχει κερδίσει την ελευθερία της. Αυτόν τον συνεχή αγώνα, αυτήν την ελπίδα εκφράζει η ταινία.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Ανατολή, Δύση East, West

Σκηνοθεσία: Ρεζίς Βαρνιέ
Σενάριο: Ρουστάμ Ιμπραγκουϊμπέκοβ, Σεργκέι Μποντρόφ, Λουί Γκαρντέλ, Ρεζίς Βαρνιέ
Φωτογραφία: Λοράν Ντελάν
Μουσική: Πάτρικ Ντόλ
Ηθοποιοί: Σαντρίν Μπονέρ, Όλεγκ Μένσκοβ, Κατρίν Ντενέβ, Σεργκέι Μποντρόφ Jr, Γκριγκόρι Μανούκοβ, Τατιάνα Νταγκλιέβα
Διάρκεια: 121'

Ιούνιος, 1946. Ο Στάλιν ξεκινά μια τεράστια προπαγανδιστική εκστρατεία, η οποία στοχεύει στους Ρώσους μετανάστες που κατέφυγαν στη Δύση: τους προσφέρει αμνηστία, ένα σοβιετικό διαβατήριο και την ευκαιρία να πάρουν μέρος στη μεταπολεμική ανασυγκρότηση της τότε ΕΣΣΔ. Ο Αλεξέι Γκολοβίν, που ζούσε χρόνια στη Γαλλία, παρόμοια με πολλούς συμπατριώτες του ανταποκρίνεται στην "πρόσκληση". Αποφασίζει να επιστρέψει στην αγκαλιά της μητέρας πατρίδας, που τόσο πολύ του έλειψε, παίρνοντας μαζί του τη Μαρί, τη νεαρή Γαλλίδα γυναίκα του, και το γιο τους, το Σεργιόζα. Φτάνοντας στην Οδησό ανακαλύπτουν πως η πρόσκληση του σοβιετικού καθεστώτος δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια: κάποιοι από τους μετανάστες εκτελούνται, ενώ άλλοι στέλνονται σε στρατόπεδα εργασίας. Η οικογένεια του Αλεξέι γλιτώνει από μια παρόμοια κακή τύχη, γιατί οι σοβιετικές αρχές καταλαβαίνουν πως έχουν να κερδίσουν πολλά περισσότερα από αυτόν τον νεαρό γιατρό αν τον αφήσουν ζωντανό. Πολύ απλά θα τον χρησιμοποιήσουν ως ένα λαμπρό παράδειγμα "επαναπατριζόμενου", όμως αυτό ακριβώς είναι και το τίμημα που θα πρέπει να πληρώσει ο Αλεξέι: αν δεχτεί να συνεργαστεί με το καθεστώς θα καταφέρει να σώσει τη Μαρί και το Σεργιόζα. Ο Αλεξέι διορίζεται στο ιατρείο ενός εργοστασίου και παραχωρούν σ' αυτόν και την οικογένειά του ένα μι-

κρό δωμάτιο σ' ένα κοινόχρηστο διαμέρισμα. Αυτή η "kommunalka" θα γίνει το καινούριο σπίτι της Μαρί, ένας χώρος όπου η παντελής έλλειψη ιδιωτικότητας και άνεσης θα γίνουν τα χαρακτηριστικά της καθημερινής τους ζωής. Παρά το μέγεθος της αγάπης τους, κάτω απ' αυτές τις αντίξοες συνθήκες ο Αλεξέι και η Μαρί αρχίζουν ν' απομακρύνονται ο ένας απ' την άλλη. Ο Αλεξέι υπακούει, αποδέχεται και περιμένει εκεί που η Μαρία αρνείται, αντιστέκεται και έχει ένα και μοναδικό σκοπό στη ζωή της: να φύγει και να κερδίσει πάλι την ελευθερία της. Όμως όλες οι προσπάθειές της καταλήγουν στο πουθενά, καθώς ο Αλεξέι κάνει οτιδήποτε μπορεί για να ματαιώσει τα σχέδιά της. Τότε, ένας περιοδεύων γαλλικός θίασος έρχεται στην πόλη για να δώσει παραστάσεις... Συμμετοχή στα Φεστιβάλ του Τορόντο και του Λοκάρνο. Υποψήφια για Καλύτερη Ξενόγλωσση Ταινία στις Χρυσές Σφαίρες και τα Όσκαρ 2000. Υποψήφια για 4 Βραβεία Σεζάρ (Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Α' Γυναικείου -Σαντρίν Μπονέρ- και Μουσικής).

Human traffic

Σκηνοθεσία, σενάριο: Τζάστιν Κέριγκαν
Φωτογραφία: Ντέιβιντ Μπένετ
Ηθοποιοί: Τζον Σιμ, Λορέν Πόλκινγκτον, Σον Πάρκερ, Νίκολα Ρέινολντς, Ντάνι Ντάγιερ, Άντριου Λίνκολν, Καρλ Κοξ, Χάουαρντ Μαρκς
Διάρκεια: 95'

Πέντε νεαροί βρετανοί: Ο Τζιπ, η Λούλου, ο Κουπ, η Νίνα και ο Μοφ, ονειρεύονται να περάσουν το πιο τρελό Σαββατοκύριακο της ζωής τους. Ο Τζιπ και η Λούλου έχουν προβλήματα στις σχέσεις τους: ο Τζιπ φοβάται πως μετά τις άπειρες ερωτικές αποτυχίες του στην κρεβατοκάμαρα, εξαιτίας των ναρκωτικών, έχει γίνει οριστικά ανίκανος, σε αντίθεση με τη Λούλου, που οι εραστές της δεν φαίνεται να αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα. Ο Κουπ και η Νίνα ζουν μια αρμονική σχέση με μοναδικό μελανό σημείο ότι ο Κουπ υποψιάζεται πως η αγαπημένη του πлагιάζει με κάθε άντρα που θα βρεθεί στο δρόμο της. Ο Μοφ είναι το χαρακτηριστικό παράδειγμα του δυσλειτουργικού ανθρώπου, ο οποίος κατατάσσει τους φίλους του ανάλογα με τα "χάπια" που παίρνουν, ενώ ο ίδιος είναι ένα βήμα πριν από την ολοκληρωτική καταστροφή. Οι πέντε φίλοι περνούν ένα ανιαρό πενήντημερο στις δουλειές τους και ζουν μόνο για το Σαββατοκύριακο, τις δύο μέρες που τους απομένουν για να πέσουν με τα μούτρα στα πάρτι, τα μπαρ και τα κλαμπ.

Πρόκειται για ένα φιλμ για την χημική γενιά του ecstasy και την φυλή των raver με το ζαλισμένο βλέμμα και τα πλαστικά μπάνγκυ παντελόνια. Ένα παράθυρο στην κουλτούρα του clubbing. Μια κουλτούρα που φαίνεται να γνωρίζει καλά ο νεαρός σκηνοθέτης Τζάστιν Κέριγκαν. Οι συγκρίσεις με το *Trainspotting* σε ότι αφορά στο θέμα, την δομή και την ενέργεια που εκπέμπει δεν είναι αβάσιμες. Ο ίδιος χαρακτηρίζει το φιλμ «ένα φανταστικό ψευδοντοκιμαντέρ που φεύγει αριστερά - δεξιά αλλά μένει εστιασμένο στους κύριους χαρακτήρες». Η επιτυχία του είναι ότι δεν ηθικολογεί, δεν κάνει χρήση της βίας, δεν υπαγορεύει και δεν απαγορεύει.

Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας και Βραβείο Europa Cinema Καλύτερης Ταινίας στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

“Επιτέλους, ήρθε το Σαββατοκύριακο. Τώρα δεν υπάρχει τίποτ' άλλο παρά μόνο κλαμπ, ναρκωτικά, παμπ και πάρτι. Έχω 48 ολόκληρες ώρες για να ξεφύγω απ' αυτόν τον κόσμο, μάγκα μου. Ως το βράδυ της Κυριακής θα βγάλω ατμό απ' το κεφάλι μου, λες κι έχω πάρει φωτιά. Θα λέω μπουρδες, όλο το βράδυ, με τύπους που ούτε καν τους γνωρίζω. Απ' τον πολύ χορό στο τέλος θα χάσω τον μπούσουλά μου πάνω στην πίστα. Θα φρικάρει και το τελευταίο μόριο του σώματός μου. Θα πάω στη Χώρα του Ποτέ-Ποτέ με την επίλεκτη οικογένειά μου. Θα εκτοξευτώ στο διάστημα πιο μακριά κι από 'κει που πήγε ο Νιλ Άρμστρονγκ. Απόψε μπορεί να συμβούν τα πάντα κι αυτή μπορεί να είναι η καλύτερη νύχτα της ζωής μου. Έχω μόλις 73 λίρες στην κωλότσεπη και σκοπεύω να τις ξοδέψω αν όχι όλες, τουλάχιστον τις περισσότερες. Α, και τα ποτά κερασμένα από μένα!”

Τζιπ, ήρωας της ταινίας

Caffè Vescovi
DAL 1927

Vescovi, il caffè è un'arte
Coffee is an art

Ιταλών συνήθειες!

Ο espresso μαζί με το σπασμένο κυριαρχούν στις καρδιές των σιναλών γειτόνων μας. Συναθίζουν να πίνουν Moka το πρωί, στα γρήγορα, κι έναν ακόμη στη δουλειά τους. Συνεχίζουν με έναν espresso μετά το μεσημεριανό τους διάλειμμα, έναν ακόμη το απόγευμα κι έναν άλλο μετά το βραδινό τους γεύμα, που είναι το δείπνο! Ο μέσος Ιταλός, δηλαδή, πίνει σχεδόν 5 espresso την ημέρα! Εσείς;

Μάθε για τον eXpresso!

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3
Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331

Specialty Coffee
International of America

ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΝΟΣ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ:

8-21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ • ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Διοργάνωση: Αμερικανική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αμερικανικό Γενικό Προξενείο, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Ελληνο-Αμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο. Με τη συνεργασία της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, του Σουηδικού Ιδρύματος Κινηματογράφου, των εταιριών Carlton International, Winstone Films, Προοπτική Α.Ε., Odeon Α.Ε., AMA Films και Studio Παράλληλο Κύκλωμα.

Η επιλογή των ταινιών που προβάλλονται σ' αυτήν την αναδρομή, έγινε με το σκεπτικό να αναδειχθούν οι καινοτομίες στον κινηματογράφο, στη διάρκεια του αιώνα που μόλις διανύσαμε, είτε αυτές ήταν οι νέες τεχνολογίες, είτε τα ειδικά εφφέ, είτε μια νέα θεματολογία ή ακόμη και πρωτότυποι τρόποι ανάλυσης της αμερικάνικης κοινωνίας. Μια άλλη λογική που καθοδήγησε την επιλογή αυτή, ήταν να παρουσιασθούν στον σημερινό θεατή σημαντικές ταινίες που εξακολουθούν ακόμα να συγκινούν. Οι ταινίες αυτές υπογραμμίζουν τη φύση του κινηματογράφου ως μορφή λαϊκής τέχνης που αρέσει όχι μόνο στο ευρύ κοινό, αλλά και στους απαιτητικούς θεατές. Δεν είναι σημαντικές μόνο για τη σκηνοθεσία τους ή το σενάριό τους ή τους ηθοποιούς τους. Είναι σημαντικές γιατί μπορούν και προσφέρουν διασκέδαση.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ (1926)

THE GENERAL

Σκηνοθεσία: Buster Keaton, Clyde Bruckman. **Σενάριο:** Al Boasberg, Charles Smith.

Φωτογραφία: J. Devereux Jennings, Bert Haines. **Μουσική:** William P. Perry.

Ηθοποιοί: Buster Keaton, Marion Mack, Glen Cavander, Jim Farley, Frederick Vroom

Ασπρόμαυρη, 80'

Γνωστότερος ως ένας από τους μεγαλύτερους κωμικούς στην ιστορία του κινηματογράφου, ο "αγέλαστος" και "θλιμμένος" Buster Keaton, φθάνει μ' αυτήν την ταινία στο απόγειο της δόξας του. Χρησιμοποιώντας με φαντασία και έμπνευση μια πληθώρα ευρηματικών και κυρίως απρόβλεπτων γκαγκς, καθιερώνει το καινοτόμο, αξεπέραστο και εντελώς προσωπικό κωμικό του ύφος. Στην ταινία, η οποία διαδραματίζεται κατά την διάρκεια του αμερικανικού εμφυλίου, ένας οδηγός τρένου από τον Νότο, καταφέρνει να πάρει πίσω το τρένο και την κοπέλλα του που έχουν κλαπεί από τους Βόρειους. Το κωμικό στοιχείο, αρχικά εμφανίζεται δειλά, αλλά στην πορεία κορυφώνεται σε σημείο παροξυσμικής ιλαρότητας. Ο Buster Keaton στο ρόλο του αδέξιου, δειλού ανθρώπικου που κυνηγά να πιάσει ένα τρένο, ενώ τον κυνηγούν οι πάντες και μπλέκεται στις πιο απίθανες καταστάσεις, είναι εκπληκτικός. Ο Στρατηγός θεωρείται ένα από τα αδιαφιλονίκητα αριστουργήματα του βωβού και συχνά την συναντούμε ανάμεσα στις 10 καλύτερες ταινίες όλων των εποχών.

ΣΟΥΠΑ ΑΠΟ ΠΑΠΙΑ (1933)

DUCK SOUP

Σκηνοθεσία: Leo McCarey. **Σενάριο:** Bert Kalmar, Harry Ruby, Arthur Skeekman, Nat Perrin.

Φωτογραφία: Henry Sharp. **Μουσική:** Arthur Johnston, Bert Kalmar, Harry Ruby. **Ηθοποιοί:** Groucho Marx, Chico Marx, Harpo Marx, Zeppo Marx, Margaret Dumont, Louis Calhern, Raquel Torres, Edgar Kennedy

Ασπρόμαυρη, 70'

Προϊόν μιας οικογενειακής συνεργασίας, η ταινία είναι η καλύτερη απόδειξη του ισχυρισμού, ότι οι αδελφοί Marx υπήρξαν μια σπουδαία ομάδα κωμικών στον χώρο του κινηματογράφου. Ο πατριαρχικός Groucho, αρχηγός της οικογένειας, αλλά και ο Chico, ο Harpo και ο Zeppo σχηματίζουν την πιο ανατρεπτική, ασεβή και σουρεαλιστική κωμική ομάδα, το πέρασμα της οποίας από την κινηματογραφική οθόνη, αφήνει πίσω της μόνο συντρίμια: τα συντρίμια της λογικής. Εχθροί αυτής της οικογένειας είναι η σοβαρότητα, η ηθική, ο πολιτισμός και οι συμβατικοί κανόνες συμπεριφοράς. Στόχος τους; το Χάος. Στην ταινία η αφήγηση εκμηδενίζεται και η υπόθεση παύει να έχει κάποια σημασία: όλα τίθενται σε δεύτερη μοίρα, όταν το κωμικό των αδελφών Marx αρχίζει να αναπτύσσεται στην οθόνη. Λεκτικά γκάγκς και λογοπαίγνια (αμετάφραστα δυστυχώς στην ελληνική γλώσσα), αιχμηρή και ανελέητη σάτιρα, επιρροές από τις κωμωδίες slapstick και του βωβού κινηματογράφου: όλα αυτά συγκροτούν ένα παρανοϊκό όσο και ανοικτόνδυτο αποτέλεσμα, στο οποίο οι αδελφοί Marx είναι ενορχηστρωτές του παράλογου και άρχοντες της εκκεντρικότητας. Ο σουρεαλισμός κρύβεται πίσω από κάθε κωμικό επεισόδιο και η απουσία κάθε λογικού συνειρμού, είναι η βάση πάνω στην οποία αναπτύσσεται η αφήγηση. Ο φρενήρης και εξουθενωτικός ρυθμός, παρασέρνει και τον πιο επιφυλακτικό θεατή. Τα κωμικά επεισόδια, χωρίς να χάνουν το καθένα την αυτονομία του, κλιμακώνονται και τελικά οδηγούν στην έκρηξη.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ (1938)

BRINGING UP BABY

Σκηνοθεσία: Howard Hawks. **Σενάριο:** Dudley Nichols, Hagar Wilde. **Φωτογραφία:** Russel Metty.

Μουσική: Roy Webb. **Ηθοποιοί:** Katharine Hepburn, Cary Grant, May Robson, Charles Ruggles,

Walter Catlett, Friz Feld, Barry Fitzgerald

Ασπρόμαυρη, 102'

Η θεοπάλαβη αυτή κωμωδία παρουσιάζει μια σειρά από "απίστευτους" χαρακτήρες: μια μοχθηρή κληρονόμο που είναι πιο αρπακτική και απ'την ίδια της την λεοπαρδαλή που διατηρεί ως κατοικίδιο ζώο, έναν καθηγητή ζωολογίας που προσπαθεί να παντρευτεί την ίδια μέρα που πρέπει να τελειώσει τη συναρμολόγηση του σκελετού ενός τεράστιου βροντόσαυρου, μια πλούσια γυναίκα που σκέφτεται να δωρίσει την περιουσία της στον καθηγητή ζωολογίας, έναν αφελή χωροφύλακα και ένα σωρό άλλους κωμικούς χαρακτήρες που τελικά, όλοι μαζί, θα καταλήξουν στη φυλακή. Έξοχα ενορχηστρωμένη από τον σπουδαίο σκηνοθέτη Howard Hawks, η ταινία είναι μια από τις κορυφαίες στιγμές της αμερικανικής screwball κωμωδίας.

"Προσπαθώ να αφηγηθώ την ιστορία μου ακριβώς όπως θα τη δει ο θεατής, με τον πιο απλό τρόπο, τοποθετώντας τη μηχανή στο ύψος του ματιού"

Χάουαρντ Χοκς

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ (1940)

THE PHILADELPHIA STORY

Σκηνοθεσία: George Cukor. Σενάριο: Donald Ogden Stewart. Φωτογραφία: Joseph Ruttenberg. Μουσική: Franz Waxman. Ηθοποιοί: Cary Grant, Katharine Hepburn, James Stewart, Ruth Hussey, John Howard, Ronald Young, John Halliday, Mary Nash
Ασπρόμαυρη, 112'

Έχοντας πίσω από την κάμερα έναν από τους πιο ευαίσθητους, διακριτικούς και ευγενείς σκηνοθέτες του Χόλιγουντ της κλασικής εποχής, τον George Cukor, και μπροστά, ορισμένα από τα πιο λαμπερά αστέρια της εποχής—Katharine Hepburn, James Stewart και Cary Grant—η ταινία είναι κάτι παραπάνω από ένα τυπικό δείγμα του κλασικού Χόλιγουντ. Στο κέντρο της ιστορίας συναντάμε την Katharine Hepburn, στον ρόλο μίας μέλλουσας νεόνυμφης, η οποία, τις παραμονές του γάμου της, αισθάνεται τις βεβαιότητές της να την εγκαταλείπουν και τον κόσμο της να καταρρέει. Αντιμέτωπη με τους άνδρες της ζωής της, η ηρωίδα αναζητά απεγνωσμένα ένα σημείο ισορροπίας. Βασισμένο σ' ένα θεατρικό έργο, το σενάριο διακρίνεται για τους πνευματώδεις διαλόγους του και την λεπτότητα του χιούμορ της. Σ' αυτό το είδος κωμωδίας, το κωμικό στοιχείο αναδύεται μέσα από τους διαλόγους: είναι ο ρυθμός του διαλόγου, η εκφορά του λόγου, οι λεκτικές διαμάχες και οι συγκρούσεις που ορίζουν το πλαίσιο της δράσης. Υπέροχο δείγμα κωμωδίας screwball, σκηνοθετημένης με την ευαισθησία του Cukor, η ταινία αναδεικνύει την σαγήνη της Hepburn, μιας ηθοποιού που καθόρισε μ' έναν διαφορετικό τρόπο, την γυναικεία θηλυκότητα. Δυναμική αλλά και ευαίσθητη και γοητευτική, η Hepburn προκαλεί με την παρουσία της τον θαυμασμό των ανδρών που την περιτριγυρίζουν: “Έχεις μεγαλοπρέπεια. Ακτινοβολείς”.

ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ (1942)

CASABLANCA

Σκηνοθεσία: Michael Curtiz. Σενάριο: Julius J. Epstein, Howard Koch. Φωτογραφία: Arthur Edson. Μουσική: Max Steiner. Ηθοποιοί: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman, Paul Henreid, Claude Rains, Conrad Veidt, Sydney Greenstreet
Ασπρόμαυρη, 102'

Στην Καζαμπλάνκα, στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, καταφεύγουν πολιτικοί πρόσφυγες από την κατεχόμενη Ευρώπη, για να μπορέσουν να διαφύγουν από εκεί για την Αμερική και την ελευθερία. Ο Humphrey Bogart είναι ο ιδιοκτήτης του μπαρ Rick's: σκληρός, ατσαλάκωτος και κυνικός, κρατά επιφανειακά τις αποστάσεις, αλλά στην πραγματικότητα είναι αρωγός στην προσπάθεια των κυνηγημένων από τη ναζιστική λαίλαπα, αρκεί βέβαια να μην εμπλέκεται προσωπικά ο ίδιος. Αυτό όμως αρχίζει να συμβαίνει, όταν καταφθάνει στην Καζαμπλάνκα η παλιά του αγαπημένη, σύζυγος τώρα πια ενός σημαντικού στελέχους της Αντίστασης. Ο αγέρωχος και σίγουρος για τον εαυτό του Ρικ, όχι μόνον εμπλέκεται, αλλά και αντιμετωπίζει ένα μεγάλο ηθικό δίλημμα: θα διεκδικήσει ξανά το μεγάλο του έρωτα, αφού το πάθος ανάμεσά τους αναζωπυρώνεται, ή θα τον θυσιάσει “διώχνοντας” από κοντά του και σώζοντας το ζευγάρι από τους Γερμανούς που το καταδιώκουν; Μέσα σε μια ονειρική ατμόσφαιρα, χάρις στην εξαιρετική ασπρόμαυρη φωτογραφία, και σ' ένα κοσμοπολίτικο κλίμα διεθνούς ίντριγκας, η Καζαμπλάνκα πέρασε στο χώρο του θρύλου, ξεφεύγοντας από τις συμβάσεις του κλασικού μελοδράματος. Ο έρωτας συγκρούεται με τις επιταγές της Ιστορίας και θυσιάζεται στο βωμό του αγαθού της ελευθερίας. Η προσωπική ευτυχία υποκύπτει στο συλλογικό όνειρο μιας καλύτερης ζωής και έτσι ο Bogart, ξαναβρίσκοντας, στην εκπληκτική σκηνή του τέλους, το ατσαλάκωτο ύφος του, θα πει στον Claude Rains, καθώς πίσω του το αεροπλάνο με την αγάπη του χάνεται μέσα στα σύννεφα: “Λοι, αυτή νομίζω πως είναι η αρχή μιας υπέροχης φιλίας”.

“Εγώ ο ίδιος είμαι πολύ αμερικάνος: οι προτιμήσεις μου δεν σοκάρουν τόσο τον μέσο αμερικάνο όσο, κυρίως, τον διανοούμενο αμερικάνο. Είναι πολύ περίεργο: δεν το κάνω σκόπιμα, απλώς έτσι συμβαίνει. Οι αμερικάνοι διανοούμενοι μου είναι τελείως ξένοι, δεν καταφέρνω να επικοινωνήσω μαζί τους. Προσπαθώ, αλλά όταν κατά τύχη τους αρέσει κάποια ταινία μου, είναι πάντα για άσχετους λόγους”

Όρσον Γουέλς

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΗΝ (1941)

CITIZEN KANE

Σκηνοθεσία: Orson Welles. Σενάριο: Herman J. Mankiewicz, Orson Welles με τη συνεργασία των of John Houseman, Joseph Cotten. Φωτογραφία: Gregg Toland. Μουσική: Bernard Herrmann. Ηθοποιοί: Orson Welles, Joseph Cotten, Ray Collins, Paul Stewart, Everett Sloane, Dorothy Comingore, William Alland, Agnes Moorehead
Ασπρόμαυρη, 120'

Το ντεμπούτο του 25χρονου Orson Welles στην μεγάλη οθόνη ουσιαστικά επανεφευρίσκει, 45 χρόνια μετά την γέννησή του τον ίδιο τον κινηματογράφο, δίνοντας τεράστια ώθηση στην έβδομη τέχνη. Οι πρωτοποριακές αφηγηματικές τεχνικές, το βάθος πεδίου, η επαναστατική κίνηση της κάμερας και οι ασυνήθιστες οπτικές γωνίες, η έξοχη χρήση του flash-back και ο κατακερματισμός του χρόνου, οι εκπληκτικοί φωτισμοί και το παιχνίδι με τον όγκο και το μέγεθος των χώρων, καθιστούν τον Πολίτη Κέην ένα μοναδικό και αξεπέραστο κινηματογραφικό αριστούργημα. Με πρότυπο έμπνευσης την ιστορία του μεγιστάνα του τύπου Hearst, για πρώτη φορά η δίψα για εξουσία, το εξωτερικό μεγαλείο και η εσωτερική πτώση, η αλαζονεία, η απληστία, η μοναξιά και εν τέλει η τραγικότητα της ύπαρξης, κινηματογραφούνται σαν ένας δαιδαλώδης λαβύρινθος, όπου ο μίτος της Αριάδνης ακούει στο μυστηριώδες όνομα Rosebud. Ο bigger than life Orson Welles κερδίζει για πάντα το στοίχημα με την αθανασία, αφού η ταινία του παραμένει σταθερά στις πρώτες θέσεις, σ' όλες τις λίστες των 10 καλύτερων ταινιών όλων των εποχών.

ΓΚΙΛΑΝΤΑ (1946)

GILDA

Σκηνοθεσία: Charles Vidor. Σενάριο: Marion Parsonnet. Φωτογραφία: Rudolph Mate. Μουσική: Moris Stoloff, Martin Skiles. Ηθοποιοί: Rita Hayworth, Glenn Ford, George Macready, Joseph Calleia, Steven Geray, Joe Sawyer, Robert Scott

Διάρκεια: 110', ασπρόμαυρη

Μέσα σε μια εξαιρετική noir ατμόσφαιρα, η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός ερωτικού πάθους, όπου δύο άνδρες και μια μοιραία γυναίκα μπλέκονται σ' ένα δίκτυο δολοπλοκιών, ερωτικών διαψεύσεων, χαμένων προσδοκιών και προδομένων συναισθημάτων. Ο κύριος άξονας πάνω στον οποίο κινείται η ταινία είναι η επικίνδυνη σχέση του έρωτα με το χρήμα, ενώ το συναίσθημα που κυριαρχεί είναι το μίσος. Λέει κάποια στιγμή η εκθαμβωτική Rita Hayworth στον Glenn Ford: “Αγάπη μου, σε μισώ τόσο πολύ, που θέλω να πεθάνω για να σε καταστρέψω”. Το μίσος λοιπόν, σε συνδυασμό με την ερωτική επιθυμία και τη δίψα για εξουσία, πυροδοτεί τις συναισθηματικές συγκρούσεις του ερωτικού τριγώνου, στην κορυφή του οποίου η αισθησιακή Gilda “ρίχνει το γάντι” χορεύοντας και τραγουδώντας Amado mio.

“Johnny, let me go, please let me go.
I can't stand it any more...”

Gilda

ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΝΟΣ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ:

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ (1951) THE AFRICAN QUEEN

Σκηνοθεσία: John Huston. Σενάριο: James Agee, John Huston, βασισμένο στο μυθιστόρημα του C.S. Forester. Φωτογραφία: Jack Cardiff. Μουσική: Allan Gray. Ηθοποιοί: Humphrey Bogart, Katharine Hepburn, Robert Morley, Peter Bull, Theodore Bikel, Walter Gottel, Gelad Onn Έγχρωμη, 104'

Στην ζούγκλα της Ανατολικής Αφρικής, το 1914, λίγο μετά την έναρξη του Α' Παγκοσμίου πολέμου, ένας άνδρας και μια γυναίκα διασχίζουν ένα ποτάμι πάνω σ' ένα πλοίο. Ο Humphrey Bogart στο ρόλο ενός Καναδού τυχοδιώκτη, συναντά τυχαία την Αγγλίδα γεροντοκόρη Katharine Hepburn και αναγκάζονται να ενώσουν τις δυνάμεις τους ενάντια στους Γερμανούς που ελέγχουν την περιοχή, αφού το πλοίο με το οποίο ταξιδεύουν αποτελεί εχθρικό στόχο. Ο κύριος άξονας της ταινίας είναι η σχέση, γεμάτη συγκρούσεις και εντάσεις, ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο διαμετρικά αντίθετους χαρακτήρες, που προέρχονται από εντελώς διαφορετικούς κόσμους. Ο John Huston αναμειγνύει έξοχα την περιπέτεια με την κωμωδία, μέσα σ' ένα άγριο όσο και σαγηνευτικό τοπίο, όπου στο τέλος, ο άξεστος τυχοδιώκτης και η ρομαντική παρθένα θα κερδίσουν την μάχη της επιβίωσης και θα ανακαλύψουν την χαρά και την ομορφιά του έρωτα.

“Στην Αμερική εύκολα σε κατατάσσουν κάπου μια για πάντα. Πρέπει να κάνω ταινίες με σασπένς, αλλιώς ο κόσμος θα απογοητευτεί. Με άλλα λόγια, όπως το λέω συχνά, αν γύριζα τη Στακτοπούτα, δεν θα ήταν ικανοποιημένοι παρά μόνο αν μέσα στην άμαξα βρισκόταν ένα πτώμα”
Άλφρενι Χίτσκοκ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΚΑΥΤΟ (1959) SOME LIKE IT HOT

Σκηνοθεσία: Billy Wilder. Σενάριο: Billy Wilder, I.A.L. Diamond. Φωτογραφία: Charles Lang. Μουσική: Adolph Deutsch. Ηθοποιοί: Marilyn Monroe, Tony Curtis, Jack Lemmon, George Raft, Pat O' Brien, Joe E. Brown, Nehemiah Persoff. Ασπρόμαυρη, 120'

ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ (1952) SINGIN' IN THE RAIN

Σκηνοθεσία: Gene Kelly, Stanley Donen. Σενάριο: Betty Comden, Adolph Green. Φωτογραφία: Harold Rosson. Μουσική: Lennie Hayton. Ηθοποιοί: Gene Kelly, Donald O'Connor, Debbie Reynolds, Jean Hagen, Millard Mitchell, Rita Moreno, Douglas Fowley Έγχρωμη, 102'

Το Τραγουδώντας στη βροχή είναι ένα από τα πλέον διάσημα και αγαπημένα μιούζικαλ στην ιστορία του αμερικανικού κινηματογράφου. Μια ιδιαίτερα ευχάριστη εμπειρία για το θεατή, το φιλμ αυτό αποτέλεσε τη δημιουργική κορύφωση των στούντιο της MGM μεταξύ του 1940 και του 1950. Η ταινία σατιρίζει με πολύ χιούμορ τον “πανικό” που δημιουργήθηκε στο Χόλιγουντ με το πέρασμα από το βωβό στον ομιλούντα κινηματογράφο στα τέλη της δεκαετίας του 1920. Αφηγείται την ιστορία δύο πρωταγωνιστών του βωβού κινηματογράφου (Gene Kelly και Jean Hagen) και την δυσκολία που αντιμετωπίζει η εταιρία τους να τους προωθήσει στον ομιλούντα κινηματογράφο, λόγω της οξύτητας της φωνής του ενός από αυτούς (Jean Hagen). Ο χορός του Gene Kelly είναι εκπληκτικός όχι μόνο στο “Χορεύοντας στη Βροχή”, αλλά και στα υπόλοιπα σόλο.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ (1954) ON THE WATERFRONT

Σκηνοθεσία: Elia Kazan. Σενάριο: Budd Schulberg. Φωτογραφία: Boris Kaufman. Μουσική: Leonard Bernstein. Ηθοποιοί: Marlon Brando, Karl Malden, Lee J. Cobb, Rod Steiger, Pat Henning, Eva Marie Saint, James Westerfield. Ασπρόμαυρη, 108'

Το λιμάνι της αγωνίας είναι ένα κλασικό δράμα που έχει αποσπάσει πολλές τιμητικές διακρίσεις. Η ταινία διαπραγματεύεται το θέμα των συνδικάτων και την προσπάθεια χειραγώγησής τους από ορισμένα κακοποιά στοιχεία στο λιμάνι της Νέας Υόρκης, όπου οι εργαζόμενοι δίνουν καθημερινά σκληρή μάχη για το μεροκάματο αλλά και την αξιοπρέπειά τους. Το σενάριο του Schulberg (σε συνεργασία με τον Kazan) βασίστηκε σε πραγματικά γεγονότα, όπως αυτά παρουσιάστηκαν σε μια σειρά άρθρων του δημοσιογράφου Malcolm Johnson, με τον τίτλο “Εγκλημα στο λιμάνι”. Τα άρθρα αυτά, που κέρδισαν και το βραβείο Πούλιτζερ, είχαν δημοσιευτεί σε εβδομήντα συνέχειες στην εφημερίδα “New York Sun” και αποκάλυψαν τη διαφθορά, τον χρηματισμό και τα ξεκαθαρίσματα λογαριασμών των γκάνγκστερς που είχαν τον έλεγχο του συνδικάτου των λιμενεργατών της Νέας Υόρκης. Το σκληρό και ασυμβίβαστο αυτό φιλμ, είχε τεράστια καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία και απέσπασε πέντε βραβεία Όσκαρ για τις κατηγορίες καλύτερης ταινίας, σεναρίου, σκηνοθεσίας, πρώτου ανδρικού και δεύτερου γυναικείου ρόλου. Ο Marlon Brando είναι εκπληκτικός στο ρόλο του απροσάρμοστου και αποτυχημένου πρώην πυγμάχου, που κάποια στιγμή αποφασίζει να ορθώσει το ανάστημά του απέναντι στους μηχανισμούς του υπόκοσμου.

Μια από τις καλύτερες κομεντί του αμερικανικού κινηματογράφου, η ταινία αναμειγνύει με ευφυή και ειρωνικό τρόπο τα στερεότυπα της γκανγκστερικής ταινίας με το θέμα της μεταμφίεσης του άνδρα σε γυναίκα. Ένα απλό γεγονός πυροδοτεί την αφήγηση: είναι η “εξ ανάγκης” απόφαση των δύο άνεργων μουσικών, να υποδυθούν τις γυναίκες για να αποφύγουν την ανάμειξή τους στην διαμάχη μεταξύ δύο αντίπαλων συμμοριών. Προσπαθώντας να απομακρυνθούν από τον τόπο ενός εγκλήματος, μεταμφιέζονται και συμμετέχουν σε μια γυναικεία μπάντα, ταξιδεύοντας μαζί της ως την Φλόριδα. Οι κωμικές παρεξηγήσεις της ταινίας είναι αποτέλεσμα των συγκρούσεων που βιώνουν οι δύο ήρωες: ανάμεσα στον ρόλο της γυναίκας –που άλλοτε ανεπιτυχώς και άλλοτε πετυχημένα υποδύονται– και στην ανδροπρεπή συμπεριφορά τους. Πρόκληση στην εκδήλωση του ανδρισμού τους είναι η Marilyn Monroe που υποδύεται μια “αφελή” ξανθιά τραγουδίστρια που γίνεται το κέντρο της προσοχής όλων και το αντικείμενο του πόθου. Η φλογερή ξανθιά του Χόλιγουντ εκμεταλλεύεται, ίσως καλύτερα από κάθε άλλη φορά, το μεγαλύτερό της όπλο: την ανυπόκριτη σαγήνη και την γεμάτη υποσχέσεις, έκδηλη σεξουαλικότητα της. Το πνευματώδες σενάριο του Billy Wilder και του I.A.L. Diamond κλιμακώνει σταδιακά το κωμικό στοιχείο: από μια απλή φάρσα (το γεγονός της μεταμφίεσης) προορισμένη να εξαντληθεί σε σύντομο χρόνο, γρήγορα μετατρέπεται σε μια κωμωδία παρεξηγήσεων με φρενήρη ρυθμό. Η ταινία έχει ψηφιστεί ως η καλύτερη αμερικανική κωμωδία όλων των εποχών, ενώ το 1960 δεν ήταν καν υποψήφια για τα Όσκαρ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ (1976)

TAXI DRIVER

Σκηνοθεσία: Martin Scorsese. Σενάριο: Paul Schrader.

Φωτογραφία: Michael Chapman. Μουσική: Bernard Herrmann.

Ηθοποιοί: Robert de Niro, Cybill Shepherd, Peter Boyle, Albert Brooks, Leonard Harris, Harvey Keitel, Jodie Foster, Martin Scorsese

Έγχρωμη, 113'

Ο Robert De Niro, ως Τράβις, σε μια μοναδική και αξεπέραστη ερμηνεία, τριγυρίζει με το ταξί του στους κακόφημους δρόμους της νυχτερινής Νέας Υόρκης, βιώνοντας νυχτερινά την εφιαλτική όψη του αμερικάνικου ονείρου. Μόνη του παρέα και κακός του σύμβουλος η μοναξιά, που τον οδηγεί σταδιακά στα πρόθυρα της τρέλας. Όταν συναντά μια δωδεκάχρονη πόρνη στο πρόσωπο της Jodie Foster, αποφασίζει να δράσει: "θέλω να βγω εκεί έξω και να κάνω κάτι", λέει στον εαυτό του. Βγαίνει λοιπόν ως Άγγελος Εξολοθρευτής και πίσω του... ακολουθεί η Κόλαση. Ταινία σκληρή, οδυνηρή και βίαιη —κυρίως ηθικά και ψυχολογικά— Ο ταξιτζής είναι ένα οδοιπορικό στην πιο παρανοϊκή και άγρια πλευρά της αμερικάνικης μεγαλούπολης. Το ταξί του Τράβις Μπικλ ακολουθώντας σταθερό δρομολόγιο, μας οδηγεί κατευθείαν στην "καρδιά του σκοταδιού": οδύνη, μοναξιά, οργή, τρέλα, φόνος, εκδίκηση, τιμωρία, κάθαρση(;). Όσο για το ψυχικό τραύμα, σ' αυτό το ανησυχαστικό αριστούργημα, παραμένει πάντα ανεπούλωτο. Ο Martin Scorsese, βασισμένος στο έξοχο σενάριο του Paul Schrader, δημιουργεί μια κορυφαία ταινία που κέρδισε το Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών, το 1976.

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ (1977)

ANNIE HALL

Σκηνοθεσία: Woody Allen. Σενάριο: Woody Allen,

Marshall Brickman. Φωτογραφία: Gordon Willis.

Ηθοποιοί: Woody Allen, Diane Keaton, Tony Roberts, Carol Kane, Paul Simon, Shelley Duvall, Christopher Walken

Έγχρωμη, 93'

Ο Άλβιν Σίνγκερ, ένας πετυχημένος κωμικός, συναντά την Άννι, την ερωτεύεται και αποφασίζει να παίξει μαζί της τον ρόλο του Πυγμαλώνα. Πράγματι, το σχέδιο λειτουργεί, αλλά όταν η Άννι μαθαίνει τα βασικά και ανακαλύπτει τον εαυτό της, εγκαταλείπει τον Άλβιν και φεύγει στο Χόλιγουντ. Έτσι ο Άλβιν αναδιπλώνεται

στο μοναχικό καταφύγιο του παρεξηγημένου άνδρα, το ντιβάνι της ψυχανάλυσης, παρέα με τις απεριγράπτες νευρώσεις του, τα υπαρξιακά του άγχη και τα εβραϊκής προέλευσης αδιέξοδά του. Η γλυκόπικρη αυτή κωμωδία, που κέρδισε τέσσερα Όσκαρ, αποτελεί μια στροφή στο έργο του Woody Allen, που χαρακτηρίζεται πλέον από μια εμμονή σε αυτοβιογραφικά στοιχεία, τα οποία όμως, ο ιδιοφυής δημιουργός τα παρωδεί και τα σατιρίζει μ' ένα δηλητηριώδες, όσο και ανατρεπτικό χιούμορ. Οι κωμικές καταστάσεις της ταινίας είναι μνημειώδεις, ενώ οι έξοχες λεκτικές ατάκες εξακοντίζονται με ρυθμό πολυβόλου, με κορυφαία την all time classic: "Ποτέ δεν θα γινώμουν μέλος ενός κλαμπ που θα δεχόταν τύπους σαν μένα". Πολλοί θεωρούν τον Νευρικό Εραστή το αριστούργημα του Woody Allen, όπου όλα τα βασικά συστατικά της προβληματικής του, βρίσκονται τέλεια ενορχηστρωμένα σε μια αρμονική ισορροπία, μέσα στη μεγάλη σκηνή του αγαπημένου του θεάτρου: αυτού της Νέας Υόρκης.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ (1979)

APOCALYPSE NOW

Σκηνοθεσία: Francis Coppola. Σενάριο: John Milius, Francis Coppola. Φωτογραφία:

Vittorio Storaro. Μουσική: Carmine Coppola. Ηθοποιοί: Marlon Brando, Martin

Sheen, Robert Duvall, Frederick Forrest, Dennis Hopper, Harrison Ford, Albert Hall, Larry Fishburne

Έγχρωμη, 139'

Το Αποκάλυψη Τώρα είναι το πιο σκοτεινό αριστούργημα του Francis Coppola, ένα τρομακτικό ταξίδι του χαμού στα βάθη της κόλασης, εκεί όπου ενεδρεύουν τα όρια της βίας, η παράνοια και ο τρόμος. Το πέραν του Βιετνάμ, η Καμπότζη, κινηματογραφείται σαν μια ανεξερεύνητη επαρχία του ασυνείδητου και ο πόλεμος γίνεται οπτικά το θέατρο της φρίκης. Η ταινία είναι εμπνευσμένη από το μυθιστόρημα του Joseph Conrad "Η καρδιά του σκοταδιού", το οποίο αφηγείται την ιστορία μιας διαδρομής σ' ένα ποτάμι του Κονγκό, αλλά και στο έρεβος της ανθρώπινης ψυχής. Τα γυρίσματα της ταινίας που έγιναν με εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες στην ζούγκλα των Φιλιππίνων και υπήρξαν —σύμφωνα με τις μαρτυρίες αυτών που συμμετείχαν, είτε ως ηθοποιοί, είτε ως τεχνικοί ή κομπάρσοι— μια οδυνηρή και εξουθενωτική εμπειρία. Λέει ο ίδιος ο σκηνοθέτης: "δημιούργησα αυτήν την κινηματογραφική εμπειρία για να μπορέσει να κατανοήσει το κοινό, την τρέλα, την φρίκη, τον αισθησιασμό αλλά και τα ηθικά διλήμματα στον πόλεμο του Βιετνάμ". Όταν, στο τέλος, ο κινούμενος όγκος με το ξυρισμένο κεφάλι, που ακούει στο όνομα Marlon Brando-Κουρτζ, ψιθυρίζει: "Η φρίκη, η φρίκη", ο θεατής νιώθει να αντηχεί η απόκοσμη και η θανατηφόρα ηχώ αυτών των επαναλαμβανόμενων λέξεων σαν... αποκάλυψη.

ΟΙ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟΙ (1992)

THE UNFORGIVEN

Σκηνοθεσία: Clint Eastwood. Σενάριο: David Webb Peoples. Φωτογραφία: Jack N. Green. Μουσική: Lennie Niehaus.

Ηθοποιοί: Clint Eastwood, Gene Hackman, Morgan Freeman, Richard Harris, Jaimz Woolvett, Saul Rubinek, Anna Thomson

Έγχρωμη, 135'

Αφιερωμένη στους μέντορές του Sergio Leone και Don Siegel, ο Clint Eastwood με την ταινία Οι Ασυγχώρητοι, που σάρωσε το Όσκαρ το 1992, επανεξετάζει την μυθολογία των γουέστερν, σ' ένα πλαίσιο ελεγειακής παρακμής. Ταυτόχρονα υιοθετεί τα φαντάσματα του δικού του παρελθόντος και σφραγίζει μ' έναν "επιτάφιο θρήνο" την ιστορία του είδους. Πλαισιωμένος από τους εξαιρετικούς Gene Hackman και Morgan Freeman, ο Clint Eastwood απομυθοποιεί, σε μια εσχατολογική διάσταση, το προσωπικό του στερεότυπο: αυτό του "σιωπηλού κα-

βαλλάρη" και του "μοναχικού εκδικητή", επανακαθορίζοντας τα έσχατα σύνορα του γουέστερν. Οι εποχές της δόξας, των ηρωικών μύθων και των ανοιχτών οριζώντων, έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί. Σ' αυτήν την εκτυφλωτική, μέσα στην βροχερή σκοτεινιά της, ταινία ο Eastwood, ένα κουρασμένο φάντασμα του λαμπρού παρελθόντος του, προσπαθώντας να βγάλει από πάνω του —μάταια— το ανεξίτηλο στίγμα του φονιά, κατεβαίνει μέχρι τον πάτο της κόλασης, καταδιώκοντας την ίδια του την εικόνα.

"Μ' αρέσουν τα γουέστερν. Έχουν μια πολύ απλή και πολύ ουσιώδη ηθική. Είναι μια ηθική που δεν επισημαίνεται πια γιατί οι κριτικές είναι υπερβολικά επιτηδευμένες. Θέλουν να αγνοούν ότι είναι κάτι πολύ ουσιώδες γ' αγάπας μια γυναίκα και να πολεμάς για αυτήν"

Φρενκ Λανγκ

ΔΩΜΑΤΙΟ
Μ Ε Θ Ε Α

• CAFE - WINE BAR

Ανοίγουμε
στις 7 Σεπτεμβρίου

...ΤΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΣΑΣ

μόνο με
20.000 δρχ.
φοιτητές-μαθητές:
10.000 δρχ.

για τον μαγικό κόσμο
του κινηματογράφου!

Αποκτήστε τώρα
την **CINEKAPTA**
και εξασφαλίστε:

- **Ελεύθερη είσοδο** (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (10-19 Νοεμβρίου 2000) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι.
- **Ελεύθερη είσοδο** σε όλες τις προβολές του 3ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 2001)
- **Έκπτωση** στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ: αφιερώματα 1.000 δρχ., ταινίες Α' προβολής 1.500 δρχ.
- **25% έκπτωση** στις εκδόσεις του Φεστιβάλ

Την **CINEKAPTA** μπορείτε να την προμηθευτείτε από τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Πλ. Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος - 10.00 π.μ. έως 4.00 μ.μ.)